

γων, και τὸ κάμνω τοῦτο διότι φοβοῦμαι τὸν φθόνον τῶν ἀνθρώπων, διάβαζε πρὸς χάριν μου, γραμματεῦ, αὐτὰ ἐδῶ και πάρε νὰ διαβάσης τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν ποῦ ἔγιναν σύμφωνα μὲ τὰ ἰδικά μου ψηφίσματα.

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

306. Αὐτὰ και ἄλλα τέτοια, Αἰσχίνη, πρέπει νὰ κάμνη ὁ τέλειος πολίτης· τὰ ὁποῖα ἐὰν κατωρθώνοντο ἀναμφισβητήτως θὰ ἐγινόμεθα πολὺ μεγάλοι και μάλιστα θὰ ἐγινόμεθα μεγάλοι, διότι θὰ μᾶς ἀξιζε. Ἐὰν ὁμως ἄλλη ἦτο ἡ ἔκδοσις, τότε ἡ ἐπιτυχία πάει χαμένη και κανένας δὲν θὰ μπορούσε νὰ κατακρίνη οὔτε τὴν πόλιν μας, οὔτε τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, ἀλλὰ θὰ ἐκᾶκιζε ὁ καθένας τὴν τύχην ἡ ὁποῖα ἐπροτίμησε νὰ πάρουν τὰ πράγματα τέτοιαν ἐξέλιξιν. 307. Ὅχι μὰ τὸν Δία, ὄχι, (ὁ τέλειος πολίτης) δὲν ἐνεργεῖ ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους, οὔτε μισθώνει τὸν ἑαυτὸν του εἰς τοὺς ἐχθρούς, οὔτε ἐργάζεται ἔτσι ὥστε νὰ ἐπωφελοῦνται τῶν παρουσιαζομένων εὐκαιριῶν οἱ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος του, οὔτε ἐπιζητεῖ τὸ κακὸν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἀντιμετώπισε πάντοτε τὴν δυσχέρειαν νὰ λέγη και νὰ προτείνῃ πολιτικὴν ἀνταξίαν τῆς πόλεως και νὰ ἐμμένῃ εἰς τὰς ὑποδείξεις του. Ἐὰν δὲ κανεὶς (τὸν τέλειον πολίτην) τὸν δυσαρεστήσῃ καμμιᾶ φορὰ σὲ κάποιον ζήτημα, οὔτος δὲν τὸ θυμᾶται, και οὔτε τὸ κρατεῖ και δὲν προσποιεῖται πῶς ἡσυχάζει οὔτε στὰ κρυφὰ ἐνεργεῖ κατὰ τρόπον ὕπουλον και ἔκνομον, πρᾶγμα ποῦ πολλές φορές ἐσὺ τὸ κάμνεις. 308. Δὲν λέγω, βέβαια ὑπάρχει και βίος ἡσυχος ποῦ εἶναι νόμιμος και ὠφέλιμος εἰς τὴν πόλιν. Τὸν βίον αὐτὸν οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ σᾶς τὸν διάγετε χωρὶς ἐπιτήδευσιν. Ὁ κύριος ὁμως αὐτὸς δὲν προτιμᾷ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὴν ἡσυχίαν, (τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν), κάθε ἄλλο μάλιστα, οὔτος ἀποτραβιέται ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ὅταν τοῦ καπνίσῃ (πολλές φορές δὲ τὸ κάμνει αὐτό), και καιροφυλακτεῖ πότε θὰ εἰσθε ζαλισμένοι ἀπὸ τὴν πολυλογία τοῦ ἀγορεύοντος ἢ πότε θὰ σᾶς ἔρθῃ καμμιᾶ ἀναποδιὰ ἢ κανένα ἄλλο δυσάρεστον (γιὰ τοὺς ἀνθρώπους δὲ εἶναι οἱ κακοτυχίες και οἱ ἀναποδιές), και τότε ξαφνικὰ ἀφήνει τὸν ἡσυχον βίον (τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν) και κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του σὰν φύσημα ἀνέμου και φωνάζει σὰν θεατρῖνος, και ἀραδιάζει λέξεις και φράσεις, και τὰς λέξεις και φράσεις αὐτὰς τὰς ἀπαγγέλλει τονισμένας και χωρὶς ἀνασασμόν. Αἱ λέξεις και φράσεις του ὁμως αὐταὶ δὲν φέρνουν κανένα

οὐδενός, συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν καὶ κοινὴν αἰσχύνην. 309. Καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη, εἶπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προηρημένης, τοὺς καρποὺς ἔδει γενναίους καὶ καλοὺς καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων, πόρους χρημάτων, ἐμπορίου κατασκευὴν, γούμων συμφερόντων θέσεις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα. 310. Τούτων γὰρ ἀπάντων ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐξέτασις, καὶ ἔδωκεν ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ γαυρῷ, ἐν οἷς οὐδαμοῦ οὐ φανήσκει γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, οὐχ ὀποστοσοῦν, οὐκ οὐκ ἐπὶ γ' οἷς ἡ πατρίς ηὔξανετο. Τίς γὰρ συμμαχία σοῦ πράξαντος γέγονε τῇ πόλει ; 311. Τίς δὲ βοήθεια ἢ κτήσις εὐροίας ἢ δόξης ; Τίς δὲ πρεσβεία, τίς διακονία δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα ; Τί τῶν οἰκείων ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξενικῶν, οἷς ἐπέστης, ἐπηνώρθωται ; Ποῖαι τριήρεις ; Ποῖα βέλη ; Ποῖοι νεώσοικοι ; Τίς ἐπισκευὴ τειχῶν ; Ποῖον ἵππικόν ; Τί τῶν ἀπάντων οὐ χρήσιμος εἶ ; Τίς ἢ τοῖς εὐπόροις ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων ; Οὐδεμία. 312. Ἄλλ' ὧ τᾶν, εἰ μηδὲν τούτων, εὐνοιά γε καὶ προθυμία ποῦ ; Πότε ; Ὅστις, ὧ πάντων ἀδικώ-

1. Ὅποτε ἐπολιτεύετο καὶ εἶχε πολιτικὴν δύναμιν ὁ Αἰσχίνης.

ἔφελος καὶ οὔτε τὴν ἀπόκτησιν κανενὸς ἀγαθοῦ, (ἀλλὰ του-
ναντίον φέρνουν) συμφορὰν εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα πολίτην
καὶ αἰσχος εἰς ὅλους. 309. Καὶ ὅμως ἡ σπουδὴ καὶ ἡ φρον-
τις αὐτῆ. (κύριε) Αἰσχίνη, ἐὰν βέβαια ἐνεπνέοντο ἀπὸ ψυ-
χὴν δικαίαν, ἡ ὁποία προτιμᾷ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμ-
φερόντων τῆς πατρίδος, θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποφέρουν καρποὺς
ἐξαιρετικοὺς καὶ ὠραίους καὶ εἰς ὅλους ὠφελίμους· καὶ οἱ
καρποὶ οὗτοι θὰ ἦσαν συμμαχίαι πόλεων, μέσα πορισμοῦ
χρημάτων, ἐπαύξεις καὶ στερέωσις τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς
προσκτήσεως ἐμπορικῶν κέντρων, ἐπιψήφισις νόμων ἐξυπη-
ρευτικῶν τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως καὶ ἐμπόδια ἰσχυρὰ
ἐναντίον τῶν ἀποδειγμένων ἐχθρῶν τοῦ κράτους. 310. Διότι
εἰ ὅλα αὐτά, ἀνέκαθεν ἐξήταζον οἱ πολῖται ἐὰν οἱ πολι-
τευόμενοι ἐπολιτεύοντο ἔτσι (πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς πό-
λεως) καὶ κατὰ τὸ ἐγγύς παρελθόν· ἐδόθησαν πολλαὶ ἀφορ-
μαὶ διὰ νὰ δείξῃ ὁ τέλειος πολίτης τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἀ-
γάπην του, ἀλλὰ μεταξύ τῶν τότε ἀρίστων πολιτῶν δὲν ἔ-
καμες ἐσὺ τὴν παρουσίαν σου, οὔτε πρῶτος, οὔτε δεύτερος,
οὔτε τέταρτος, οὔτε πέμπτος, οὔτε ἕκτος, οὔτε ἔστω τελευ-
ταῖος μεταξύ τῶν ἀρίστων πολιτικῶν. Ὅχι—καθόλου δὲν
συγετέλεσες εἰς τὸ νὰ γίνουν ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων ἐμεγά-
λωσεν ἡ πατρίς μας. 311. Διότι ποία συμμαχία εἰς τὴν πό-
λιν ἔγινε διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἰδικῶν σου; Ποίαν δὲ βοή-
θειαν ἔλαβεν ἡ πόλις ἐκ τῶν ἰδικῶν σου ἐνεργειῶν ἢ ποίους
φίλους ἢ τιμὰς ἀπέκτησε; Ποία δὲ διπλωματικὴ ἀποστολὴ
(εἰς τὸ ἐξωτερικόν) ἔγινε ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σου ἐνεργείας καὶ
ποία ὑπηρεσία (προσεφέρθη εἰς τοὺς Ἕλληνας) διὰ τὴν ὁ-
ποίαν ἡ πόλις μας κατέστη ἀξία μεγαλυτέρας τιμῆς; Ποία
ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μας ὑποθέσεις ἢ ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς ἢ ἀπὸ
τὰς ξενικὰς (τῶν συμμάχων) εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβες μέρος
διωρθώθηκε; Ποῖα πολεμικὰ πλοῖα ἔγιναν κατόπιν τῶν ἰδι-
κῶν σου ἐνεργειῶν; Ποῖα ὅπλα; Ποῖοι ναύσταθμοι; Ποία
ἐπισκευὴ τειχῶν; Ποῖον ἵππικόν; Εἰς τί ἐξ ὄλων αὐτῶν
ποὺμποροῦσαν νὰ γίνουν ἐφάνηκες χρήσιμος εἰς τὴν πόλιν;
Ποία κοινωφελῆς καὶ πολιτικὴ περίθαλψις εἶτε ὑπὲρ τῶν
εὐπόρων εἶτε ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἠσκήθη ἐκ μέρους σου;
Καμμία. 312 Ὁ ἀλλά, φίλε μου, ἐνδέχεται ἴσως νὰ μοῦ ἀντα-
παντήσῃς ὅτι ἐὰν δὲν ὑπάρχη κανένα ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀνέφε-
ρες (κύριε Δημοσθένη) ὑπάρχει ὥστόσον ἡ καλὴ μου διάθε-
σις καὶ ἡ προθυμία. Μὰ ποῦ ὑπάρχει ἡ καλὴ σου διάθεσις καὶ
ἡ προθυμία; Πότε τὴν ἔδειξες; Ἔχεις ἐσὺ ποὺ εἶσαι ὁ πῶς

τατε, οὐδ' ὅτε ἅπαντες, ὅσοι πάποτ' ἐφθέγγξαντ' ἐπὶ τοῦ βή-
ματος, εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν, καὶ τὸ τελευταῖον Ἄρι-
στόνικος τὸ συνειλεγμένον εἰς τὴν ἐπιτιμίαν ἀργύριον, οὐδὲ
τότε οὔτε παρήλθες οὔτ' ἐπέδωκας οὐδέν, οὐκ ἀπορῶν, πῶς
γάρ; Ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φίλωνος τοῦ κηδε-
στοῦ χρημάτων πλείονων ἢ πεντεταλάντων, διτάλαντον δ'
εἶχες ἔρανον δωρεάν παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν
ἐφ' οἷς ἐλυμήκω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. 313. Ἄλλ'
ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων τοῦ παρόντος ἑμαυτὸν ἐκ-
κρούσω, παραλείπω ταῦτα. Ἄλλ' ὅτι γ' οὐχὶ δι' ἔνδειαν
οὐκ ἐπέδωκας, ἐκ τούτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάττων τὸ μηδὲν
ἐναντίον γενέσθαι παρὰ σοῦ τούτοις οἷς ἅπαντα πολιτεύει.
Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός; Ἡνίκ' ἂν κα-
τὰ τουτωνὶ δέη, ἐν τούτοις λαμπροφωτότατος, μνημονικώ-
τατος, ὑποκριτῆς ἄριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης.

330 314. Εἶτα τῶν πρότερον γεγενημένων ἀγαθῶν ἀν-
δρῶν μέμνησαι. Καὶ καλῶς ποιεῖς. Οὐ μέντοι δίκαιόν
ἔστι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας
εὐνοίαν ὑπάρχουσαν προλαβόντα παρ' ὑμῶν πρὸς ἐκείνους
ἐξετάζειν καὶ παραβάλλειν ἐμὲ τὸν νῦν ζῶντα μεθ' ὑμῶν.
315. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶ-
σιν ὑπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, τοὺς τεθνεῶτας
δὲ οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἔτι μισεῖ; Οὕτως οὖν ἐχόντων
τούτων τῇ φύσει, πρὸς τοὺς πρὸ ἑμαυτοῦ νῦν ἐγὼ κρίνω-

1. Αὐτὰ ἐγιναν εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης
τῆς Χαιρωνείας.

2. Βλ. καὶ τὴν § 103, ὅπου ὁ Δημοσθένης ἐκθέτει κάπως σαφέστε-
ρον τὴν ἀντίδρασιν τῶν πλουσίων κατὰ τοῦ νέου φορολογικοῦ νόμου
τὸν ὅποτον εἰσηγήθη — τὸ ἔτος 338 — καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τὰ φορο-
λογικὰ βάρη ἐπιπτον ἐπὶ τῶν πλουσίων καὶ ἔχι ἐπὶ τῆς μεσαίας τά-
ξεως, ὡς συνέβαινε πρότερον. Συνεπῶς ὁ Δημοσθένης εἰς τὴν § 103
καὶ 313 ἀπαντᾷ εἰς τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου διατυπωθείσας κατηγορίας
ὅτι ὁ Δημοσθένης διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προταθέντος νέου φορολογικοῦ
νόμου κατεπίεζε τοὺς πολὺ πλουσίους καὶ ὅτι ἐκλεψε πολλὰ χρήματα
προοριζόμενα διὰ τὴν κατασκευὴν πολεμικῶν πλοίων (βλέπε τὸν λό-
γον τοῦ Αἰσχίνου: κατὰ Κτησιφῶντος § 222).

3. Ἐδῶ παρομοιάζοντας τὸν Αἰσχίνην μὲ τὸν ποιητὴν
Θεοκρίνην θέλει: νὰ πῆ πῶς ὁ Αἰσχίνης ἦτο συκοφάντης ἀντὶ τὸν
Θεοκρίνην, διότι οὗτος εἶχε τὴν φήμην ἀπαισίου συκοφάντου.

ἀδίκος ὄλων τῶν ἀνθρώπων καλήν διάθεσιν καὶ προθυμίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἐσὺ ποὺ ὅταν ὅλοι κάποτε ὠμίλησαν ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἐμάζευσαν ἑσυνεισφορὰς διὰ τὴν σωτηρίαν (τῆς πατρίδος) καὶ εἰς τὸ τέλος μάλιστα ὁ Ἀριστόνικος ποὺ καὶ τὰ χρήματα ἀκόμη ποὺ εἶχαν (ἀπὸ ἔρανον τῶν φίλων του) μαζευθῆ διὰ τὴν ἐξαγοράσῃ τὴν ἀπόκτησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ αὐτὰ τὰ προσέφερε ὑπὲρ τῆς πατρίδος, δὲν ἔκαμες οὔτε τότε τὴν ἐμφάνισίν σου οὔτε συνεισέφερες τίποτα, ὄχι βέβαια διότι δὲν εἶχες, πῶς δὲν εἶχες; Δὲν εἶχες ἐσὺ ποὺ ἐκληρονόμησες ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ γυναικαδέλφου σου Φίλωνος περισσότερα ἀπὸ πέντε τάλαντα, καὶ πῆρες καὶ δύο τάλαντα ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἔρανον ποὺ ἔκαναν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φορολογουμένων πολιτῶν, χάριν τῶν ὁποίων ἠγωνίσθης γὰρ διαστρέψῃς (γὰρ ἀχρηστεύσῃς) τὸν (ὑπὸ ἐμοῦ εἰσαχθέντα) τριηραρχικὸν (φορολογικὸν) νόμον². 313. Ἀλλὰ θὰ τὰ παραλείψω ὅλα αὐτὰ διὰ τὴν μὴ μεταβαίνων ἀπὸ λόγου εἰς λόγον ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὸ κύριον θέμα μου. Ἀπὸ αὐτὰ ὅμως ποὺ ἐξέθεσα γίνεται φανερόν ὅτι ὄχι διότι δὲν εἶχες δὲν συνεισέφερες εἰς τὸν κοινὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἔρανον, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχες πάρει ὅλα τὰ μέτρα σου διὰ τὴν μὴ κάμνης τίποτα ἐναντίον ἐκείνων (τῶν Μακεδόνων), χάριν τῶν ὁποίων τὰ πάντα ἐνεργεῖς πολιτευόμενος. Εἰς ποῖα ζητήματα λοιπὸν μᾶς κάμνεις τὸν παλληκαρᾶν καὶ πότε ἔχεις ὄρεξιν γιὰ λόγια; (Θὰ σοῦ τὸ εἶπῶ ἐγὼ πότε). Ἐχεις ὄρεξιν ὅταν πρόκειται γιὰ κάποιον ζήτημα ποὺ εἶναι εἰς βᾶρος τούτων ἐδῶ τῶν Ἀθηναίων, τότε εἶσαι λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, θεατρῖνος ἄριστος, τέλειος σὰν τὸν τραγικὸν ποιητὴν Θεοκρίτην³.

314. Κοντὰ στ' ἄλλα ποὺ ἀνέφερες ὑπενθύμισες καὶ τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνδόξους προγόνους μας. Καλὰ κάμνεις σ' αὐτό, (διότι ὅλοι μας αὐτοὺς πρέπει γὰρ ἔχωμεν ὑπὸ ὄψιν μας εἰς κάθε βῆμα μας). Ὡστόσο δὲν εἶναι δίκαιον, κύριοι δικασταί, γὰρ παίρνη κανεῖς ἀπὸ τὰ πρὶν τὴν πρὸς τοὺς ἀποθανόντας (ἐνδόξους προγόνους μας) ὑπάρχουσιν ἐκ μέρους σας ἐκτίμησιν καὶ μὲ ἐκείνους συγκριτικῶς γὰρ ἐξετάζῃ καὶ γὰρ παραβάλλῃ ἐμέ, ποὺ ζῶ ἀνάμεσά σας. 315. Διότι ποῖος ἀπὸ ὅλους σας δὲν γνωρίζει πῶς γιὰ ὅλους τοὺς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρχει εἰς τὰ κρυφὰ κάποιος φθόνος πότε μικρότερος καὶ πότε μεγαλύτερος, ἐνῶ τοὺς ἀποθανόντας δὲν τοὺς μισεῖ πλέον κανεῖς οὔτε καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ ἐχθροὶ των; Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκ φύσεως ἔτσι εἶναι καμωμένα τὰ ἀνθρώπινα αἰσθη-

μαι καὶ θεωρῶμαι ; Μηδαμῶς· οὔτε γὰρ δίκαιον οὔτ' ἴσον, Αἰσχίνη, ἀλλὰ πρὸς σὲ καὶ ἄλλον εἴ τινα βούλει τῶν ταῦτά σοι προηρημένων καὶ ζώντων. 316. Κακεῖνο σκόπει. Πότερον κάλλιον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν πρότερον εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις, οὗ μὲν οὖν εἶποι τις ἂν ἡλίκας, τὰς ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμόν ἄγειν, ἢ πᾶσιν, ὅσοι τι μετ' εὐνοίας πράττουσι, τῆς παρὰ τούτων τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας μετεῖναι ; 317. Καὶ μὴν εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα δεῖ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμῇ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταῦτά βουλομένη φανήσεται, ἢ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους ἦσαν τινες, οἳ διέσυχρον μὲν τοὺς ὄντας τότε, τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπήνουν, βάσκανον προᾶγμα καὶ ταῦτό ποιοῦντες σοί. 318. Εἶτα λέγεις ὡς οὐδὲν ὅμοιός εἰμι ἐκείνοις ἐγώ ; Σὺ δ' ὅμοιος, Αἰσχίνη ; Ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός ; Ἄλλος δέ τις τῶν νῦν ῥητόρων ; Ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημί. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ζῶντας, ὧ χρηστέ, ἵνα μηδὲν ἄλλ' εἶπω, τὸν ζῶντα ἐξέταζε καὶ τοὺς καθ' αὐτόν, ὥσπερ τᾶλλα πάντα, 331 τοὺς ποιητάς, τοὺς χορούς, τοὺς ἀγωνιστάς. 319. Ὁ Φιλάμμων οὐχ ὅτι Γλαύκου τοῦ Καρυστίου καὶ τινων ἐτέρων πρότερον γεγενημένων ἀθλητῶν ἀσθενέστερος ἦν, ἀσιεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει, ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων

ματα, είναι σωστή ἢ σύγκρισις καὶ ἡ ἐξέτασις (τοῦ βίου μου καὶ τῶν πράξεών μου μετὸν βίον καὶ τὰς πράξεις) τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀποθανόντων (ἐνδόξων προγόνων μας); "Ὁχι. Διότι τότε, κύριε Αἰσχίνη, δὲν ὑπάρχει οὔτε δικαιοσύνη, οὔτε ἰσότης· ἀλλὰ θέλεις, τὸ δέχομαι, νὰ συγκριθῶ μετὰ σένα καὶ ἕποιον δῆποτε ἐκ τῶν ὁμοίων σου. 316. Σκέψου δὲ καὶ τοῦτο. (Τίλές), ποῖον εἶναι ὠραιότερον καὶ καλύτερον νὰ κάμνη ἢ πόλις; Διότι τῆς παρεσχέθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν εὐεργεσίαι, ποὺ εἶναι πάρα πολὺ μεγάλαι, τόσον, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ καθορίσῃ, πρέπει νὰ δείχνῃ περιφρόνησιν καὶ ἀχαριστίαν εἰς τὰς παρεχομένας ὑπὸ τῆς παρούσης γενεᾶς εἰς αὐτὴν εὐεργεσίας ἢ πρέπει ὅλους ὅσοι κάμνουν (ὑπὲρ τῆς πόλεως) κάτι (καὶ τὸ κάμνουν) μετὰ καλὴν διάθεσιν, τοῦτοι ἐδῶ (οἱ Ἀθηναῖοι) νὰ τοὺς τιμοῦν καὶ τοὺς περιποιοῦνται; 317. Καὶ ὅμως ἂν πρέπη νὰ περιαυτολογήσω, ἢ ἐκ μέρους μου ἀσκησις τῶν πολιτικῶν μου δικαιωμάτων καὶ αἱ πολιτικά μου ἀρχαί, ἐὰν κανεὶς τὰς ἐξετάσῃ θὰ φανῇ ὅτι εἶναι ὅμοιαι μετὰ τὴν πολιτικὴν ποὺ ἐφήρμοσαν οἱ ἐπαινούμενοι πρόγονοί μας κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἦσαν ἐν τῇ ζωῇ καὶ τὰ ἴδια πράγματα ἐπεδίωκον, ἐνῶ ἡ ἰδική σου θὰ φανῇ ὅμοια μετὰ τὴν τακτικὴν ἐκείνων ποὺ ὅταν ἔζων οἱ ἐνδοξοὶ πρόγονοί μας δὲν ἔκαμαν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τοὺς συκοφαντοῦν. Διότι εἶναι γνωστὸν πῶς καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἦσαν εἰς τὴν ζωὴν οἱ μεγάλοι πρόγονοί μας, ὑπῆρχον μερικοὶ ποὺ (τὸ εἶχαν σύστημα) νὰ χλευάζουν τοὺς συγχρόνους των (μεγάλους ἀνδρας) καὶ νὰ ἐπαινοῦν τοὺς τῆς προηγουμένης γενεᾶς, αὐτῆ των ὅμως ἡ διαγωγὴ ἦτο ἔργον φθονερῶν ἀνθρώπων ὅμοιον μὲ αὐτὸ ποὺ κάμνεις τώρα ἐσύ. 318. "Ἐπειτα ἰσχυρίζεσαι ἀκόμα πῶς καθόλου ἐγὼ δὲν ὁμοιάζω πρὸς τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους ἀνδρας; Μὰ μήπως τοὺς μοιάζεις ἐσύ, (κύριε) Αἰσχίνη; Μήπως τοὺς μοιάζει ὁ ἀδελφός σου; "Ἡ μήπως τοὺς μοιάζει κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ρήτορας (πολιτικοὺς ἀρχηγούς); "Ἐγὼ βέβαια δὲν ξεύρω κανέναν νὰ τοὺς μοιάζῃ. Μὰ, καλέ μου Αἰσχίνη, γιὰ νὰ μὴ σὲ χαρακτηρίσω κάπως ἀλλοιῶς, πρέπει νὰ συγκρίνης τὸν ζωντανὸν μετὰ τοὺς συγχρόνους του καὶ μάλιστα μετὰ τοὺς ἔχοντας τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα, καθὼς ἄλλωστε καὶ γιὰ ὅλα τὰ πράγματα ἔτσι γίνεται, δηλαδὴ τοὺς ποιητὰς μετὰ τοὺς ποιητὰς, τοὺς χορευτὰς μετὰ τοὺς χορευτὰς, τοὺς ἀθλητὰς μετὰ τοὺς ἀθλητὰς. 319. Ὁ Φιλάμμων (ὁ πυγμάχος) δὲν ἔφυγεν ἀστεφάνωτος ἀπὸ τὴν Ὀλυμπίαν διότι ἦτο κατώτερος ἀπὸ τὸν Γλαύκον τὸν Καρυστινὸν καὶ ἀπὸ μερικοὺς προγε-

πρὸς αὐτὸν ἄριστα ἐμάχετο, ἐστεφανοῦτο καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. Καὶ σὺ πρὸς τοὺς νῦν ὄρα με ρήτορας, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὄντινα βούλει τῶν ἀπάντων· οὐδένα ἐξίσταμαι. 320. Ὡν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ἐλέσθαι παρῆν, ἐφραμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ψηφίσασαι καὶ νόμοις καὶ πρεσβείαις ἅπαντα διωκεῖτο, ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεάσαι τι δέοι· ἐπειδὴ δὲ ἅ μήποτ' ὄφελε συνέβη, καὶ οὐκέτι συμβούλων, ἀλλὰ τῶν τοῖς ἐπιτατιομένοις ὑπηρετούντων καὶ τῶν κατὰ τῆς πατρίδος μισθαρονεῖν ἐτοίμων καὶ τῶν κολακεύειν ἕτερον βουλομένων ἐξέτασις ἦν, τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἵπποτροφός, ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὖνους μᾶλλον ὑμῶν τουτοισί. 321. δύο δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ (οὕτω γάρ μοι περὶ ἑμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν), ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου τῇ πόλει προαίρεσιν διαφυλάττειν, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πράξει τὴν εὐνοίαν· τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία, τοῦ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν ἕτερα.

1. Ἐννοεῖ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην καὶ τὴν ἦνταν τῶν Θηβαίων καὶ Ἀθηναίων.

2. Οἱ τρέφοντες ἵππους ἐθεωροῦντο πολὺ εὐποροί. βλ. καὶ Ὑ / Δ η μ ο σ θ. πρ. Φάλν. 24. καὶ Ἰ σ ο κ ρ. π. τ. ζεύγ. 33. Ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Σόλωνος οἱ τρέφοντες ἵππους (οἱ ἱππεῖς) ἐθεωροῦντο πολὺ πλούσιοι.

γαστέρους του παλαιστάς, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐπειδὴ ἠγωνίσθη
 κατὰ θαυμάσιον τρόπον μὲ τοὺς εἰσελθόντας εἰς τὸ στάδιον
 ἀντιπάλους του πυγμάχους, δι' αὐτὸ καὶ ἐστεφανώθη καὶ
 ἀνηγορεύθη νικητής. Ἔτσι λοιπὸν καὶ σὺ σύγκρινε ἐμένα
 μὲ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ μὲ ὅποιον θέλεις ἀπὸ ὄλους τοὺς ση-
 μερινούς ρήτορας. Ἀπὸ κανένα ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶμαι κατώ-
 τερος. 320. Ἐξ ὄλων αὐτῶν, τὸν καιρὸν ποὺ ἡ πόλις ἐπρό-
 κειτο νὰ ἀπαφασίσῃ ἐκεῖνα ποὺ ἦσαν τὰ πλεόν συμφέροντα
 εἰς αὐτήν, καὶ μποροῦσαν ὄλοι νὰ συναγωνισθοῦν ἀναμεταξύ
 τοὺς πόλις εἶχε τὴν μεγαλύτερην ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγά-
 πην, τότε ἐγὼ ἀπὸ ὄλους τοὺς ἄλλους ἐφαινόμην ὅτι συνε-
 βούλευα τὰ πλεόν ὠφέλιμα (εἰς τὴν πόλιν) καὶ ὄλοι αἱ ὑ-
 ποθέσεις τοῦ κράτους ἐγίνοντο σύμφωνα μὲ τὰ ἰδικά μου
 ψηφίσματα καὶ μὲ τοὺς ὑπ' ἐμοῦ (προταθέντας) νόμους καὶ
 τὰς ὑπ' ἐμοῦ (ὑποδειχθείσας καὶ ἀχθείσας εἰς πέρας) διπλω-
 ματικὰς ἀποστολάς· ἐνῶ ἀπὸ σᾶς (τοὺς φιλιππίζοντας) κα-
 νεῖς πουθενὰ δὲν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του (διὰ νὰ συμβου-
 λεύσῃ τὰ ἄριστα εἰς τὴν πόλιν) ἐκτὸς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ κά-
 μετε κακὸν εἰς τούτους ἐδῶ. Τὸν καιρὸν πάλιν ποὺ συνέ-
 βησαν τὰ ὅσα εἶθε νὰ μὴ ἐγίνοντο ποτέ', καὶ ἀνεζητοῦντο
 ὄχι πλεόν οἱ (ἀγαθοὶ πολιτικοὶ) σύμβουλοι, ἀλλ' οἱ ἀνθρω-
 ποι ποὺ ὑπηρετοῦσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Μακεδόνων καὶ
 ἦσαν ἔτοιμοι νὰ μισθώσουν τὸν ἑαυτὸν τους εἰς τοὺς ἐχθροὺς
 τῆς πατρίδος καὶ ἦσαν πρόθυμοι νὰ κολακεύουν ἄλλον (κυ-
 ρίαρχον), κατ' ἐκείνην τὴν περίστασιν ἐσύ, καὶ ὁ καθένας
 ἀπὸ τοὺς ὁμολοῦς σου, εὗρίσκεσο εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ
 ἦσουν μέγας καὶ ὀνομαστός ἵπποτρόφος, ἐγὼ δὲ ἡμὴν ἀ-
 νίσχυρος, τὸ ὁμολογῶ, ἐν τούτοις πολὺ περισσότερον ἀπὸ σᾶς
 τοὺς κυρίους ἐξεδήλωσα τὴν καλὴν μου διάθεσιν πρὸς τού-
 τους ἐδῶ. 321. Δύο δέ, κύριοι δικασταί, προτερήματα πρέ-
 πει νὰ ἔχῃ ὁ ἐκ φύσεως ἐνάρετος πολίτης (ἔτσι χαρακτηρί-
 ζω τὸν ἑαυτὸν μου, διὰ νὰ μὴ προκαλέσω τὸν φθόνον κανε-
 νός, μιὰ ποὺ ὁμιλῶ διὰ τὸ ἄτομόν μου). Ὅταν μὲν ἔχῃ πο-
 λιτικὴν ἰσχύον, νὰ φροντίζῃ ὥστε ἡ πολιτεία νὰ διαφυλάττῃ
 τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς μεγαλοφροσύνης καὶ τῆς ὑπεροχῆς
 τῆς ἀπέναντι τῶν ἄλλων, εἰς κάθε δὲ περίστασιν (καὶ ὅταν
 ἀκόμη δὲν ἔχει πολιτικὴν ἰσχύον) καὶ εἰς κάθε ἐνέργειάν
 του νὰ διαφυλάττῃ τὴν πρὸς τὴν πόλιν καλὴν διάθεσιν, δι-
 ὅτι ἡ ἰδιότης αὐτῆ (τοῦ καλοῦ πολίτου) εἶναι τὸ κύριον χα-
 ρακτηριστικόν του, τὸ νὰ ἔχῃ δὲ πέρας καὶ ἰσχύον εἰς τὴν
 πόλιν αἱ ἰδιότητες αὐταὶ δὲν εἶναι βασικαί. Αὐτὴν λοιπὸν

Ταύτην τοίνυν παρ' ἔμοι μεμενηκυῖαν εὐρήσετε ἀπλῶς. 322.
 Ὅρατε δέ. Οὐκ ἐξαιτούμενος, οὐκ Ἀμφικτιονικὰς δίκας
 322 ἐπαγόντων, οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγγελιομένων, οὐχὶ
 τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων,
 οὐδαμῶς ἐγὼ προδέδωκα τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν. Τὸ γὰρ ἐξ
 ἀρχῆς εὐθύς θορυήν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰ-
 λόμην, τὰς τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας τὰς τῆς πα-
 τρίδος θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μετὰ τούτων εἶναι. 323.
 Οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἐτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γε-
 γηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προτείνων
 καὶ εὐαγγελιζόμενος τούτοις οὓς ἂν ἐκεῖσε ἀπαγγέλλειν
 οἴωμαι, τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω καὶ
 στένων καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ οἱ δυσσεβεῖς οὐ-
 σῦτοι, οἳ τὴν μὲν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς δια-
 σύροντες, ὅταν τοῦτο ποιῶσιν, ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς
 ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων ἠτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαι-
 νοῦσι καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μενεῖ φασὶ δεῖν τηρεῖν.

324. Μὴ δῆτ', ὧ πάντες θεοί, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν
 ἐπινεύσειν, ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν
 καὶ φρένας ἐνθείητε, εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ἀνιάτως, τούτους
 μὲν αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῆ καὶ
 θαλάττῃ ποιήσατε, ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλ-
 λαγὴν τῶν ἐπηροτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.

1. Τὸ τέλος τῆς ἀνωτέρω § 322 τὸ μετέφρασα κάπως ἐλεύθερα
 διὰ νὰ ἀποδώσω καλύτερα τὸ νόημά της.

2. Φαίνεται ὅτι ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς εἶχε καὶ τὴν σημασίαν τῆς
 ἀνακοινώσεως πρὸς φίλους νέων ποὺ ἦσαν εὐχάριστα.

3. Ὑπονοεῖ τοὺς Μακεδόνας οἱ ὅποιοι ἐνικουῶσαν εἰς τὴν Ἀσίαν.

4. Ἐννοεῖ ἐδῶ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν ὅποτον δὲν ἀναφέρει ὀνο-
 μαστικῶς ὅχι διότι τάχα φοβεῖται—ὅπως λαχυρίζονται μερικοὶ ἑρμη-
 νευται—ἀλλὰ μάλλον διότι θέλει νὰ δείξῃ τὴν περιφρόνησιν του πρὸς
 τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μακεδόνων καὶ προστάτην τῶν περὶ τὸν Αἰσχίνην
 μακεδονιζόντων.

5. Ἐννοεῖ αὐτὰ ποὺ ἐπιθυμοῦν οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην, οἱ ὅποιοι
 ἐργάζονται διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος (διὰ τὴν ὑποδούλωσιν
 τῶν Ἀθηναίων εἰς τοὺς Μακεδόνας).

(τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πόλιν) θὰ εὑρετε ὅτι τὴν εἶχα πάντοτε καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις.

322. Σκεφθῆτε δὲ τὰ ἑξῆς: Ποτὲ ἐγὼ δὲν ἐπρόδωσα τὴν πρὸς ἐσᾶς ἀγάπην μου, οὔτε ὅταν ἐζητήθην (ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον) νὰ δικασθῶ, οὔτε ὅταν ἐκίνησαν ἐναντίον μου δίκας (οἱ μακεδονίζοντες) ζητοῦντες νὰ δικασθῶ ἀπὸ τὸ Ἀμφικτιονικὸν συνέδριον, οὔτε ὅταν μὲ ἀπειλοῦσαν, οὔτε ὅταν μοῦ διεβίβαζον τὰς ἐπιτυχίας (τῶν ἐχθρῶν τῆς πόλεως) οὔτε ὅταν οἱ καταραμένοι οὔτοι σὰν θηρία μοῦ ἐπετίθεντο. Διότι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν πολιτικῶν μου δικαιωμάτων, ἐπρατίμησα τὸν σωστὸν καὶ νόμιμον δρόμον, δηλαδὴ νὰ φροντίζω ν' ἀπολαμβάνη τιμῶν ἢ πόλις, νὰ (διατηρῆ) τὰ κυριαρχικά της δικαιώματα (καὶ) νὰ ἔχη καλὴν ὑπόληψιν ἢ πατρίς· ὅλα αὐτὰ (φροντίζω) νὰ αὐξάνουν. ὑπάρχω δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν ¹. 323. Ἐγὼ δὲν περιφέρομαι εἰς τὴν ἀγορὰν χαρούμενος καὶ γελαστός διὰ τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἄλλων (τῶν ἐχθρῶν μας) σηκώνοντας τὸ δεξιὸν μου χέρι ² καὶ ἀναγγέλλοντας τὰ εὐχάριστα νέα (τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἐχθρῶν μας) εἰς ἐκείνους ποὺ θὰ νομίζω ὅτι θὰ τὰς διαβιδάσουν ἐκεῖ (εἰς Μακεδονίαν), οὔτε ἀκούω μὲ φρίκην τὰς ἐπιτυχίας τῆς πόλεως καὶ ἀναστενάζοντας δι' αὐτὰ νὰ σκύβω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ λύπην ὅπως κάμνουν αὐτοὶ ἐδῶ (οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην) ἀσεβεῖς, οἱ ὅποιοι τὴν μὲν πόλιν δυσφημοῦν, σὲ νὰ μὴ δυσφημοῦν συνάμα καὶ τὸν ἑαυτὸν τους ὅταν κάμνουν αὐτὰ, ἔχουν δὲ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἐστραμμένους τὰς ἐλπίδας ³ των καὶ μόνον τὰς ἐπιτυχίας τοῦ ἄλλου ⁴ ποὺ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀτυχημάτων τῶν Ἑλλήνων ἐπαινοῦν καὶ ἰσχυρίζονται πῶς πρέπει νὰ φυλάττουν (τὴν εἰρήνην) εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

324. Κανεῖς ἀπὸ ὅλους σας, ὦ θεοί, κανεῖς ἄς μὴ συγκατανεύσῃ νὰ γίνουν αὐτὰ ⁵, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲν βάλτε μυαλὸ καὶ γνώση σ' αὐτοὺς τοὺς κυρίους γιὰ νὰ γίνουν καλύτεροι, ἐὰν δὲ εἶναι ἀδιόρθωτοι, τότε καταστρέψατε μόνον αὐτοὺς πρὶν ἔλθῃ τὸ φυσικὸν τέλος τῆς ζωῆς τους ὅπου κι' ἂν βρίσκονται, εἰς τὴν στεριάαν ἢ τὴν θάλασσαν. Ἐμᾶς δὲ τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἀπαλλάξετε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τοὺς ἐπικρεμαμένους ἕνεκα τούτων ἐδῶ κινδύνους καὶ ἐξασφαλίσατε τὴν σωτηρίαν μας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὴν πρώτην σειράν ἐξ 100 τόμων

α') Μετρητοῖς	Δρχ. 2750
β') Μὲ δόσεις	» 3000

Οἱ διὰ δόσεων ἐγγραφόμενοι κ. κ. συνδρομηταὶ προκαταβάλλουσι δρχ. 300, ἀποδέχονται δὲ καὶ 18Χ150 συναλλαγματικὰς, πληρωτέας ἀνὰ μίαν κατὰ μῆνα.

Μὲ τὴν πληρωμὴν τῆς προκαταβολῆς δρχ. 300 [ὁ συνδρομητὴς παραλαμβάνει τοὺς 10 πρώτους τόμους, μὲ τὴν πληρωμὴν δὲ ἐκάστης συναλλαγματικῆς δρχ. 150 παραλαμβάνει ἀνὰ 5 τόμους κατὰ μῆνα, καὶ οὕτω καθεξῆς.—Οἱ συνδρομηταὶ ἐπαρχιῶν λαμβάνουσι τοὺς τόμους των εἴτε διὰ τῶν κατὰ τόπους βιβλιοπωλῶν - ἀντιπροσώπων μας εἴτε ταχυδρομικῶς, πληρώνοντες τὸ ποσὸν τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν ἐξόδων ἀποστολῆς εἴτε εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους μας εἴτε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πόλεώς των.

**ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ**

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

<p>1. Ἀλκαίου : Ἀπαντα
2. Ἡσιόδου : Ἔργα καὶ Ἡμέραι
3. Αἰσχίνου : Κατὰ Τιμάρχου
4. Δημοσθένους : Φιλιππικοὶ
5. Ἰσοκράτους : Λόγοι
6. Λυσίου : Λόγοι
7. Ξενοφώντος : Ἀπομνημονεύματα
8. Πλάτωνος : Εὐθύφρων
9. Πλάτωνος : Ἀπολογία Σωκράτους
10. Σοφοκλέους : Φιλοκτήτης
11. Αἰσχίνου : Κατὰ Κτησιφώντος
12. Ἡρόδοτου : Ἱστορία
13. Θεοκρίτου : Εἰδύλλια
14. Θουκυδίδου : Ἱστορία
15. Ἰσαίου : Λόγοι
16. Λουκιανοῦ : Ἔργα
17. Λυκούργου : Κατὰ Λεωκράτους
18. Ξενοφώντος : Ἠθικά : Ἀπολογία Σωκράτους—Συμπόσιον—Ἀγασίλαος
19. Πλουτάρχου : Ἠθικά, Ἀποφθέγματα Λακωνικά</p> | <p>20. Σοφοκλέους : Ἀντιγόνη
21. Πλάτωνος : Τιμαίος
22. Πλάτωνος : Κρίτων
23. Λυσίου : Λόγοι Β'
24. Θουκυδίδου : Ἱστορία
25. Ὀμήρου : Ὀδύσσεια Α-Δ
26. Ἀρριανοῦ : Ἀλεξάνδρου Ἀνάβασις
27. Ἡροδότου : Ἱστορία
28. Ξενοφώντος : Οἰκονομικός
29. Εὐριπίδου : Ἴων
30. Ἀριστοτέλους : Πολιτικά
31. Ὀμήρου : Ὀδύσσεια Ε-Θ.
32. Δημοσθένους : Ὀλυμπιακοὶ
33. Αἰσχίνου : Περὶ Παραπρεσβείας
34. Πλουτάρχου : Βίοι παράλληλοι
35. Πλάτωνος : Συμπόσιον
36. Ἀρριανοῦ : Ἀλεξάνδρου Ἀνάβασις τόμ. Β'.
37. Ἡσιόδου : Θεογονία—Ἄσπις—Ἀποσπάσματα Ἑοιδῶν
38. Ξενοφώντος : Ἀπομνημονεύματα
39. Λυσίου : Λόγοι Γ'.
40. Ἀριστοφάνους : Νεφέλαι</p> |
|---|--|
-
41. Λυσίου : Λόγοι Δ'. Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις—Σχόλια, ὑπὸ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΖΟΥΜΕΛΕΑ, πρῶην Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
42. Ἀριστοφάνους : Ἰκλή. Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις—Σημειώσεις, ὑπὸ ΔΗΜ. ΑΛ. ΦΩΤΙΑΔΗ.
43. Ἰσοκράτους : Πρὸς Φίλιππον. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σημειώσεις, ὑπὸ ΑΝ. Μ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.
44. Ἀπολλοδώρου : Βιβλιοθήκη (Μυθολογική) Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις—Σημειώσεις, ὑπὸ ΠΥΡΡΟΥ ΠΕΤΡΙΔΟΥ.
45. Πλάτωνος : Φαῖδων. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σχόλια, ὑπὸ ΕΥΑΓΓ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ.
46. Δημοσθένους : Περὶ τοῦ Στεφάνου. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σημειώσεις, ὑπὸ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΔΑΤΟΥ.
47. Ἀνδοκίδου : Περὶ τῶν Μυστηρίων. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις, ὑπὸ ΕΥΑΓ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ.
48. Θεοφράστου : Χαρακτῆρες Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σημειώσεις, ὑπὸ ΜΑΡΙΝΟΥ ΣΙΓΟΥΡΟΥ.
49. Ὀμήρου : Ὀδύσσεια Ι-Μ. Ἀρχαῖον κείμενον. Ἑμμετρος μετάφρασις, ὑπὸ ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ.
50. Ἀριστοτέλους : Πολιτικά Β'. Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις—Σχόλια ὑπὸ ΠΑΝΑΓΗ Γ. ΛΕΚΑΤΣΑ.